

Щото знаешъ веч' хортувай,
Смѣй се че си побѣдилъ :
Кат' въздишашъ поменувай
Ти кому си билъ най-милъ !

Що било се всичко мина,
Знай, лалето прѣцѣвтя,
Първомъ твоята Ирина
Днесъ е друга, не е тя ;

Ти що стори — и азъ направихъ.
И сърдце се не нови,
Вече ази те забравихъ,
Тѣй и ти менъ забрави.

П. Р. С.

Ахъ, кждѣ ѿ, какво ли прави
И далъ помни, мой любезний,
Тѣзъ за него дѣто чезне ;—

Далъ ме мисли и жалѣй ?
Белкимъ, ахъ, сега съ друга
Той се либи и си срѣща,
А за менъ се не осѣща,

Тукъ за него що черней.
За чувствителенъ го имамъ,
Но ако е билъ ласкателъ,
И невѣренъ, и прѣдатель,

Ахъ, какво ще стана азъ ?
Туй що рѣче той прѣдъ мама,
И кога бѣхме двама,
Ако би да е измама,

По добръ да мрж тогазъ.
Ахъ, недѣйте ме смущава